

ἐν τῷ πολέμῳ τὰς τε πρώτας ἀρίστους δεῖ τάττειν
καὶ τὰς τελευταίας, ἐν δὲ μέσῳ τὰς χειρίστους, ἵνα
ὑπὸ μὲν τῶν ἀγωνταί, ὑπὸ δὲ αὐτῶν ὠδῶνται.
¶ Εἰ μὲν τοίνυν, ἔφη, καὶ διαγιγνώσκεις σε τὰς ἀγα- 9
θὰς καὶ τὰς κακὰς ἐδίδαξεν· εἰ δὲ μὴ, τί σοι ὄφελος,
ὧν ἔμαθες; εἰ δὲ γὰρ, εἴ σε ἀργύριον ἐκέλευσε πρῶτον
μὲν καὶ τελευταῖον τὸ κάλλιστον τάττειν, ἐν μέσῳ
δὲ τὸ χειρίστον, μὴ διδάξας διαγιγνώσκεις τό τε κα-
λὸν καὶ τὸ κίβδηλον, εἰδὲν ἂν σοι ὄφελος ἦν. ¶ Ἀλ-
λά μὰ Δί', ἔφη, ἐκ ἐδίδαξεν, ὥστε αὐτὰς ἂν ἡμᾶς
δέοι τὰς τε ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς κρίνειν. ¶ Τί 10
ἔν; εἰ σκοπεῖμεν, ἔφη, πῶς ἂν αὐτῶν μὴ διαμαρτά-
νοιμεν;

K 3

νοιμεν;

vititur auctor Cyrop. VI, 3, 25. at-
que eandem aciem hanc, quam
commendat Nestor Homericus
Iliad. δ', 297 seqq., sequitur Cy-
rus Cyrop. I. I. et VII, 5, 5. Z.
Cum πλίνθοι iuxta ligna positi ad
res referatur, quae aqua igneue
liquefieri aut putredine corrumpi
possunt, videntur esse lateres non
igne cocti, sed crudi et admista
palea in aere et sole siccati, qua-
les et Graeci olim et Romani in
aedificiis adhibebant, auctore Vi-
truvio II. c. 3 et Plinio 35 cap. 14.
Similitudine ceterum eadem, et
forte ex Xenophonte repetita usus
erat Demetrius Phalereus in dicto,
quod in Excerptis historiarum Po-
lybii ex libro X legitur cap. 22
κατάπερ ἐν οἰκοδομίαις εἰς κατὰ
μίαν πλίνθον θῆς, καὶ κατ' ἕνα
δόμον ἐπιμελείας τύχη τὸ παρ-
αφύαγεν, ὅπως ἐν στρατοπέδῳ τὸ
κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ λόχον ἀκρι-
βωδὲν ὅλην ποιεῖ τὴν δύναμιν
ἰσχυράν. vbi legendum esse παρα-
τεθὲν ex Codicis varietate aliqua
docuit Schweighaeuser Emendat.
in Suidam p. 83 qui praererea re-
cte monuit δόμον esse ordinem et
stratum laterum.

ἐν δὲ μέσῳ τὰς χειρίστους] Stob.
ἐν μέσῳ δὲ τὰς χείρους. Paris. I

etiam ἐν μέσῳ δέ. Vatic. I ἐν μέ-
σῳ δὲ τὸ χειρίστον.

μὲν τῶν ἀγωνταί, ὑπὸ δ' αὐτῶν
ὠδ.] Vulgo edunt μὲν αὐτῶν
(Castal. reposuit αὐτῶν) α. ὑπὸ δὲ
τῶν ὠδ. Sed Stephanus in ed. sec.
et Stobaeus plane omittunt αὐ,
item ed. Caseliana, sed casu, vt
ex indice sphalmatum typogr. pa-
tet. Nos cum Strothio, suadente
Ernesto, αὐ addidimus posteriori
membro, ex MS. I. Caeterum Rei-
zii emendationem a Zeunio antea
commemoratam ipse auctor retra-
ctavit. Profsod. Gr. Epimett. p. 9.
In Paris. 3 est ὑπὸ μὲν αὐτῶν.

§. 9. ἔφη] Deest in Iunt. et
τὰς ἀγαθὰς ap. Stob.

κακὰς ἐδίδαξεν] Int. καλῶς s.
εὖ ἔχει, aut simile quid. v. Obs.
Misc. V. III, p. 145. Plura eius-
modi ἀναταπόδοτα vid. Ind. Syn-
taet. ad Cyrop. h. v. Mox MS.
Stob. pro εἴ σε habet εἶγε. Ern.

ἐν μέσῳ δὲ] Stob. μέσον δὲ, haud
male. Pro κακὰς Paris. 3 καλὰς.

§. 10. τί ἔν; εἰ σκοπεῖμεν] Edd.
vett. et in Stob. MS. τί ἔν; σκο-
πεῖμεν, haud inepte. Sed nec le-
ctio Steph. abhorret ab usu aucto-
ris. vid. ad Cyrop. II, 1, 7: VIII,
3, 46. etc.

διαμαρτάνοιμεν] Stob. διαμάρ-
τοιμεν.